

Index in Lib. Sex

b. 2. num. 8. intra certum tempus facienda, aduersari non contradicente, admissa valent, præsum. 46. libr. 2. numer. 16. contuta rem iudicata non opponere iudicata rem rescindunt, quæst. 68. lib. 1. num. 3. aduersari præsumptio nemo iuri, & de iure solum ante sententiam latam admitti, quæst. 69. numer. 1. Contraria referunt sententia ibid. numer. 2. publicans a testationibus facte valent, aduersario tacentem, præf. 46. lib. 2. numer. 25. leuiores admittuntur in his, que clara sunt, præsum. 136. lib. 2. numer. 11. multum euidentes, contra officiales requiruntur, quæst. 83. lib. 1. numer. 2. duæ imperfæctæ, in causis ciuilibus iunguntur, ad constituentiam plenam, & perfectam probati nem, quæst. 87. lib. 1. numer. 4. duæ scimpienæ, ad contingendam probacionem plenam, an conungi possint, quæst. 41. lib. 1. numer. 1. & per totum.
 Probationes duas admittuntur in criminalibus ad probandum accusati defensionem, nec non testes de sola credulitate depontentes, præf. 1. lib. 5. numer. 50. manifeste, que dicantur, quibus causis fortius probari debet præsum. 61. lib. 6. numer. 20. si las esse quæ in causis deficit primas obtinent, libr. 1. in processu, quæst. 5. non extate de facto, vel extare ex rei natura, quo ad effectum partia sunt, q. 37. lib. 1. nu. 15.
 Probatibonibus confitans, dicitur esse ipsa veritas, q. 3. li. 1. nu. 5. aliquid dicunt constare, quando illæ clara sunt, & manifesta, præf. 70. lib. 2. nu. 16.
 Proclama publicum se ignorasse iuramento afferentis creditur, q. 77. lib. 1. nu. 10.
 Processus requirit scripturam, præf. 68. lib. 2. nu. 2. Quod tamen locum non habet in leitoribus, nu. 3.
 Proconsulis quanta apud Romanos potestas, præf. 18. lib. 2. nu. 28.
 Procurator in causa criminali non amittitur regulariter, si tamen in obiciatur, iudicium tenet, præsum. 46. lib. 2. numer. 9. ad causam præsumitur in strictus, præf. 17. lib. 2. numer. 2. Quibus autem id causibus non procedat, numer. 3. 4. & 5. reuocatus non præsumitur, præf. 36. lib. 2. numer. 1. Fallit nam, 34. vt factum domini reuocet, nuncquam præsumitur constitutus, præsum. 44. lib. 3. numer. 6. constitutus ad agendum defendere tenetur, quæst. 46. lib. 1. numer. 9. constitutus ad suscipiendum mutuum, præsumitur eo modo, quo dominus mutuo suscipere consuetus sit, præf. 19. lib. 2. numer. 2. ad contrahendum constitutus, nomine constituents contrahere præsumitur, præf. 49. libr. 3. numer. 1. Idque procedit etiam certo pacto adiecto ibid. numer. 13. Vel si pot est aliquid tempus procurator is contrahat, numer. 14. Et an hoc locum habeat contra tertium, contrahens non expresto nomine procuratoris, suo nomine contraxisse præsumitur, ibidem, numer. 18. habens mandatum generale, simpliciter contra hendo præsumitur nomine proprio facere, numer. 22. Vide declaracionem, numer. 25. non acceptans mandatum, vtrum contra hendo præsumatur nomine mandantis facere, nu. 28.
 Procurator tacendo per contumaciam consentire dicitur in sui principali detinendum, præf. 99. lib. 6. nu. 38. exhibens instrumenta, quibus convenientibus mandatum habere præsumatur, & admittitur sine cautione, præf. 34. lib. 2. numer. 2. 3. & 6. Alta refert opinio, numer. 9. constitutus etiam is creditur, qui in domo creditoris conseruatur, exhibendo instrumenta crediti, modo bono sit famæ, & conditionis, ibid. nu. 10. Aliud si de fama ipsius non constet, numer. 1. ad indicia, ante item contestatam submittere alium nequit, præf. 38. libr. 2. numer. 1. cuius personæ electa est induxit substituere nequit, ibid. nu. 2. Et quando censeatur electa induxit illius, nu. 3. qui pignori dare potest, quando possit agere pignoratio, præf. 43. lib. 3. numer. 2. constitutus a mercato re ad multo accipendum pecuniam, intelligitur etiam ad cambia, & recambia, nu. 7. confitetur reuocatus ex superuenienti causa, qui si aduersus, quando constituents fuit, dominus non constitutus, præf. 37. lib. 6. nu. 38.
 Procurator si quis dedit mandatum ad imperandum, & probetur, dictum procuratorem receperisse literas de his, que sibi mandata erant, presumitur imperationem à procuratore factam fuisse, præf. 36. lib. 6. nu. 11.
 Procuratoris confessio, omnibus creditoribus solutum esse, non comprehendit procuratorem loquenter, præf. 44. lib. 3. numer. 2.
 Procuratore ad lites constituto, an reuocetur mandatum si dominus litis causam reauocat, & retractare incipit, præf. 6. lib. 2. numer. 6. non constituto, quando primus censeatur reuocatus, ibid. nu. 11. electo tanquam persona honesta, mandatum presumitur reuocatum, si nequam, & facinorosus efficiatur, nu. 26. falsum instrumentum mandati producente, pars non opponens mandatum presumitur approbare, præf. 46. lib. 2. numer. 3. restituere dominino in instrumentum, mandatum presumitur reuocatum, præf. 34. lib. 2. numer. 5. contrahente super negoçio, quod ad communum pertinet non potest, cui acquiratur, præf. 49. lib. 3. nu. 26.
 Procuratorio nomine non præsumitur quis contraxisse, vbi deli-

citum resiliaret, præf. 49. lib. 3. numer. 27.
 Producens testamentum conjectum cum debita forma à minore 25. anno, non tenetur cum probare fuisse maiorem annis, 14. præf. 13. lib. 6. numer. 2.
 Producens instrumentum, vide Instrumentum.
 Proemia, & presentationes actus, & dispositiones non scriptæ, que tractatum dicunt, repetita præsumuntur in ipso actu, & dispositione, præf. 2. lib. 6. numer. 18. Fallit, numer. 19. 20. & seq.
 Proemium, & prelatio statuti, vel leges conjecturam facit eorum, que statuentes ipsi voluerunt, præf. 2. lib. 6. numer. 3. Id extenditur ad proemium rescripti, bullæ, decreti, sententias, &c. Vide ibid. numer. 1. 4. vsque, nu. 11.
 Profectum est donatum à patre filio, eique per filium acquiritur, præf. 29. lib. 3. numer. 2.

Professionem fecisse quis dicatur, an & quando professo sit nulla.

Professio emissa præsumitur, quando quis defert habitum professorum diu in sum ab habitu nouitorum, præf. 83. lib. 6. numer. 19.
 Alios casus, in quibus professio religiosi præsumitur, vide ibid. numer. 20. 24. 25. 27. vide etiam verbum Religio.
 Professionis quis potest emittere, statim in ipso ingressu religiosi, præf. 83. lib. 6. numer. 3. emissa non dicitur, qui habitum extra Ecclesiam sumbit, & sine alia consueta solemnitate, præf. 83. lib. 6. numer. 16. Idem quando defensio ipsius habitum protestatus est secum deferre sine animo emitendi professionem, ibid. numer. 17. Et ad hoc per officium collatum arguitur facta professio, debet taliter procedere tacita professio, ibid. numer. 18. emittere non potest minor 16. anno, ex Constit. Sacri Concilij Tridentini præf. 34. lib. 6. numer. 21.
 Professions habitus recipiens a non habente potestatem, non obligatur religioni etiam in genere, & quando concurrentia ratione sufficit tacitus consensus ipsius, prælati, præf. 83. lib. 6. numer. 19.
 Professio omnis in quaenam Religionum, etiam non mendicantium ex Constit. Sacri Concilij Tridenti intra annum probationis facta est ipso iure nulla, præf. 84. lib. 6. numer. 6. consister non potest nisi duo personæ concurrent, quartum vna se obligat religioni, altera religionem obligat illi, præf. 83. lib. 6. numer. 21. & seq. Et si quis obligatus ex seipso habitum pluries sine consensu prælati obligatur professioni, ibid. numer. 23.
 Professionem emittens spōte, non autem coactus id facere debet, & quid ultra scire debeat, præf. 83. lib. 6. numer. 6. & 8. Et professio nem emittere debet consensu eius qui potest eum incorporare religioni, ibid. numer. 9. emittens debet esse legitimæ gratia, ibi. numer. 13. & 23. emittens id facere debet in ipso monasterio, quia non sufficeret in domo propria, ibid. numer. 15. religionis faciens præsumit facere iusta iuste, præf. 50. lib. 3. numer. 29.
 Progenitores appellatione non modo filii, sed & nepotes, & pronepotes continentur, præf. 189. lib. 4. numer. 15.
 Progenitorum suorum res amittere graue est, præf. 83. lib. 3. numer. 5. Prohibitus contrahere sub poena cum banno, impunit contrahit eum filio illius, q. 46. lib. 1. numer. 36.
 Prohibita fieri directo, prohibentur etiam per indirectum, q. 26. lib. 1. numer. 4.
 Prohibitio alienationis terum minoris, vtrum in rem sit, vel in personam, præf. 6. lib. 3. numer. 9. dicitur quædam præsumptio, que habitum presupponit, præf. 13. lib. 4. numer. 6. de non alienandis fidicommissis, fortior est prohibitio facta contrahentibus. Inter unam vero, & alteram est maxima differentia, præf. 189. lib. 4. numer. 109. & 110.
 Prohibitiones duas quando concurredunt de non alienando, tunc prohibita censetur etiam alienatio in eum casum, in quem poterat alienari existente vna sola prohibitorum, ibid. numer. 111.
 Prohibitio de non alienandis bonis fidicommissis suppositis presumitur facta respectu fidicommissi iam ab ipsomet testatore constituti, præf. 12. lib. 4. numer. 17.
 Prohibitio directo dicitur etiam prohibitum per indirectum, præf. 189. lib. 4. numer. 82. ad tempus dicitur post tempus concessum, præf. 16. lib. 4. numer. 27.
 Promeralla que dicantur, præf. 156. lib. 5. numer. 15.
 Promessa non seruare est iniuriam, & legi diuinæ repugnans, nec non legi naturali, que iubet, datam fidem seruari debere, præf. 3. lib. 4. numer. 64.
 Promittens solvere in certo loco, licet renunciaverit priuilegio sui fori, conuenit tamen ibi potest, & si ibi non reperiatur, præf. 6. lib. 6. numer. 8.
 Promitto verbum, stipulationem significat, q. 43. lib. 1. numer. 8. verbū in instrumento positum, quando solum nudum pactum significat.

Præsumpt. Iacobi Menochij.

cet præf. 41. lib. 3. nu. 12. 13. cum seq.
 Primitus rogiti, pollicemur vitro, præsumpt. 41. libr. 3. numero 6.
 Promovit verbum, in publico instrumento redactum, stipulationem importat, præf. 41. lib. 3. numer. 5. etiam in scriptura priuata, stipulationem significare, ibid. numer. 7. in actis iudiciorum, intelligitur per stipulationem, numer. 9. Idque etiam si ab ignoto fuerit prolatum, nu. 10. Idem est, si in confessione patris reperiatur, numer. 11.
 Promovit contra seipsum, ut nemo, sic neque contra suos præsumit, præf. 44. lib. 3. nu. 23.
 Promittens præcens, & tacentialiquid ipsi vtile, pacifici dicitur, præf. 42. lib. 3. nu. 4. Relecta sententia eorum qui dicunt pollicitationem esse, numer. 13. prætare, vel facere contra quemcumque non præsumitur contra seipsum, præf. 44. lib. 3. numer. 1. nec etiam contra suos, ibid. numer. 23. Fallit, numer. 25. & seq. Et si sermo generalis sit, vel viuierialis, nu. 21.
 Promissio quod stipulationem significet, unde prouenia, præsum. 41. lib. 3. numer. 17. nuda causa non expressa, non obligat, præf. 34. lib. 3. numer. 9. facta sine causa, valet aliquo contractu præcedente, præsum. 8. lib. 3. numer. 9. sine causa facta, declaratur ex qualitate personæ cui facta est, ibi. numer. 10. antiqua facta pauperi sine causa, almentorū causa facta præsumitur, ibi. numer. 11. non dicitur incerta, quando potest certificari per relationem ad aliud, q. 43. lib. 1. numer. 10. de ore restituenda farsis expressa dicitur, ex quo matritus confessus est, se eam receperit, q. 45.
 Promissio specifica atque individua, maior virtus quam generalis, præf. 45. lib. 3. numer. 19.
 Promoto ad ordines sacros præsumitur, quando quis tamquam promotus sit, & seruiri in beneficio, præsumpt. 76. libr. 6. numer. 18.
 Promouendus ad Episcopatum debet esse natus de legitimo matrimonio, & per subsequens matrimonium natus promoveri potest, præf. 81. lib. 4. numer. 5.
 Promotus in dubio nemo præsumitur ad sacros ordines, præf. 14. lib. 6. numer. 10.
 Pronomen, ipse, est testiculum ad personam, præf. 8. lib. 6. numer. 3. ipse, personalitatem ostendit, præf. 47. lib. 4. numer. 19. ipsi personalitatem significat, præf. 62. lib. 2. numer. 6.
 Pronomen, meum, tempus praesens denotat, præsumpt. 127. libr. 4. numer. 35.
 Et pronomina, meus, tuus, suis, sunt possessoria, & ob id tempus praesens demonstrant, ibid. numer. 36. Secus si illi sit adiunctum verbum futuri temporis, ibid. numer. 37. meum, modo dominum modo possessionem significat, præsumpt. 197. libr. 4. numer. 19.
 Pronomina, meum, tuum, suis, significant dominium in dispositione particulari, secus in vnuersali, præsumpt. 162. libr. 4. numer. 29.
 Pronuntianum in dubio in directo contra eum, qui agit de lucro captando & ad commodum eius, qui de damno vitando, præf. 72. libr. 2. numer. 7.
 Proprium dicitur quod sub definitione continetur, q. 39. libr. 1. numer. 19.
 Propria res quæ dicitur, præf. 116. lib. 3. numer. 68.
 Proprietatis verbum, rectum dominium significare, præf. 115. lib. 3. numer. 69.
 Propositum in mente retentum nil operatur, q. 21. libr. 1. numer. 5.
 Propositio particularis verificatur in uno solo, præsumpt. 186. libr. 4. numer. 7.
 Proficere sibi hereditibusque quilibet præsumitur, præsum. 49. lib. 3. numer. 2.
 Proteftatio licet admittatur contra præsumptionem iuris, & de iure, quando tamē ex ea fraus legi faciliter potest, secus est, præf. 94. lib. 5. numer. 14.
 Proteftatio, ante vel in ipso actu fieri debet, vt in alterius prædictum protestantem adiuvet, præf. 1. lib. 3. numer. 21. contra ea, que à legis dispositione pendent, nil operatur, præf. 45. lib. 3. numer. 22. factio contraria nil operatur, præf. 45. lib. 3. numer. 30. & præf. 12. lib. 2. numer. 23. iuri repugnat, atque non consistens in potestate hominis, nil prodest, q. 97. lib. 1. numer. 26.
 Protectionis instrumentum sine contradictione recipiens præsumitur ei consenserit, præf. 6. lib. 3. numer. 6.
 Protectionis in iudicio non opponens, si videtur consentire, præf. 46. lib. 2. numer. 5.
 Pugillibus non dicitur habere in se perfectam animi deliberationem ob artis defectum, nec quo ad voluntatem, nec quo ad aliquem actum, præsumpt. 69. lib. 4. numer. 7. præsumitur educatus à iure, apud quem erat, præsumpt. 1. lib. 6. numer. 3. præsumitur portio similitudine duorum, quam dolo ad aliquid faciendum præsumpt. 3. lib. 3. numer. 28. præsumitur receperit alimenta à tutori, nisi probet se alium de ea habuisse, præsumpt. 71. lib. 6. numer. 2. si tutori sibi folium soluentem cedit actionem aduersus contumorem, priuilegio papilli concessio amplius non gaudebit, præsumpt. 189. lib. 4. numer. 15.
 Pugillo non succeditur per vulgarem substitutionem, sed solum ipsi testatori, præf. 34. lib. 4. numer. 4.
 pupillus non potest graui onere fideicommissi in pugillari substitutio, & hoc quando procedat, præsumpt. 49. lib. 4. numer. 13. vel minor nec potest sine autoritate tutoris, vel curatoris se alteri obligare, præsumpt. 34. lib. 6. numer. 6. & qui substitutus est si eodem tempore motiatur, non potest dici *vnu alteri perfites*

Index in Lib. Sex

perstes , vt succedat in demortui locum . præsumpt . 50. libr . 6.
num . 12
Pari , & purificari , virtus par , & effectus . præsumpt . 115. libr . 3.
num . 6.
Purgatio canonica quem habeat effectum . quæst . 100. libr . 1. nu-
mer . 6.
purgationem canonicā , vel abiurationem acceptare recusans , ex-
communicatur . q . 100. lib . 1. nu . 13
purgatio canonica facilis admittitur pro nobili accusato , quam
pro ignobilis . præf . 59. li . 6. nu . 8
putrum fodens in ædibus suis , ex quo vena putre vicini sui præci-
duntur , non præsumitur fe . ille ad detrimentum vicini , sed solū
pro sua utilitate . præsum . 29. lib . 6. num . 4. Idem de faciente fos-
sam in agro quæ aquam è fundo vicinia uocet , ibidem . nume-
ro . 5.

Q Valitas est secundum quam quales esse dicimur. q. 14. lib. 5. n. 17. tanquam accidens non presumitur. præf. 40. lib. 3. num. 11. quæ naturaliter homini inest, semper adesse presumitur. q. 13. li. 1. num. 3. extrinsecā, nisi probetur non presumitur. quæst. 24. li. 1. num. 53. apposita in primo actu, non censetur reperita in secundo, qui aliquo interuallo post fuit confectus. præf. 84. libr. 2. num. 12.

Qualitatis species quatuor. q. 14. lib. 1. num. 18.

Qualitas iuxta verbo intelligi debet secundum tempus verbi. præf. 81. lib. 4. n. 17. Fauore autem personæ sāpe non intelligitur secundum tempus verbi. ibid. num. 18.

Qualitates duæ quando concurrunt in dispositione, naturalis una, & una accidentalis, attenditur illa, quæ est vñlior, & quæ facit actum validum. præf. 24. lib. 4. n. 20.

Qualitate fundatum constitutus, eam adesse probare debet. præf. 48. li. 2. num. 2.

Quantitas si respectu certæ speciei debetur, specie perempta, debitor à præstatione quantitatis liberatur, præsumpt. 145. libr. 4. num. 9. & si pluries in testamento sit legata, semel tantum in dubio datur. præf. 128. lib. 4. num. 9. Ampliatur, & restringitur. ibid. num. 10. t. 16. & 17. De quantitate ad speciem non sit compensatio. præsumpt. 109. lib. 4. numer. 18. alia continua alia discreta. quæst. 14. lib. 1. numer. 9. continua quid, ibid. numer. 10. discreta quid. num. 12. pecunia deposita, legata, vel in obligatione posita ex stipulatione, presumitur etiam hodie esse, nisi probetur eius augmentum, vel diminutio. ibidem. num. 13. dispensatio relicta presumitur à lege, cum in testamento, & codicillis relicta est. ibidem num. 14.

Quarta non detrahitur ex bonis fideicomissi relicti à milite, præf. 52. li. 4. n. 7. debita patrōno in bonis libetti dicitur quædam portio legitima. præf. 109. lib. 4. num. 15.

Quasi possessio repugnans statui primario, atque rei origini, non transferuntur probandi in adversarium. præsumpt. 89. lib. 3. num. 7. Distinguit tamen Alciatus. numer. 8. Idque si cum quasi possessione concurrit contumacia, rem liberam esse assertentis. numer. 9.

Quasi dictio, est significativa dubitationis. præsumpt. 15. libr. 3. numer. 9.

Questio facti dicitur, cum ambigitur factum aliquid sit, vel non sit. quæst. 11. libr. 1. numer. 5. & 12. facti tota est in potestate iudicis, iuris vero non. ibid. numer. 6. iuris est, cum ambigitur, an secundum leges recte factum sit, fieriue potuerit, vel non ibid. num. 13.

Quod nostrum est, sine facto nostro à nobis auferri non potest. præf. 47. li. 5. num. 14.

R Achel vxor Iacob Patriarchæ dum Beniaminum peperisset,
in partu animam efflavit, ipse vero Beniamin multo tempore
vixit. præf. 52. lib. 6. num. 11.

Ragusini proprijs viuunt legibus non autem Romanis. præf. 18. lib.
4. nu. 41.

Rapacitatem, & furtum lex præsumit contra numerarios suscep-
tus, & exequutores. præf. 85. li. 2. nu. 10. 11. & 12.

Raptor, & raptæ olim in matrimonium consentientes raptus pœ-
nam euitabant præf. 1. lib. 3. nu. 101.

Rapte assertio in articulo mortis contra raptorem facta, indicium
facit ad torturam. q. 89. lib. 1. n. 82.

Rationem in sola præsumptione fundatam, non restringere legis,
vel statutū generalem dispositionem, quomodo procedat. qu. 78.
libr. 1. n. 2.

Rationum in conflitu, melius est nocentem absoluere, quam cō-

deponere innocentem, p̄f. 90. lib. 2. n. 4
ratio impellit hominem ad bonum, sensus autem ipsum inclinat
ad malum. p̄f. 1. li. 5. n. 14
actione cestante debet cessare, & dispositio p̄fsumpt. 64. libr. 6.
num. 20
actio eadem vbi militat, ibi idem ius militare debet. p̄fsumpt. 21.
lib. 4. nume. 15. 16. & p̄fsumpt. 36. lib. eo. numer. 35. & p̄fsumpt.
91. lib. eod. num. 3. Et procedit etiam in poenitentib⁹ p̄fsum. 33.
lib. 5. nu. 18
tificatio gestorum ex aliquibus actibus p̄fsumitur. q. 48. lib. 1.
u. 2. 3. actus, etiam parte absente fieri potest. p̄f. 45. lib. 2. num.
30. ob temporis diuturnitatē p̄fsumitur. p̄f. 23. lib. 2. nu. 30.
Et præcipue si accedat aliquis actus qui patientiam ostendat. nu
mer. 31.
vitiabitio sicut nec mandatum, nunquam p̄fsumitur. p̄f. 39.
b. 2. n. 1. p̄fsumitur in eo, qui cum de commido, & utilitate sua
geretur, scivit, & tacuit. ibi. n. 9
becca geminos filios peperit ex Isaac, & geminos Thamat ex
iuda socero. p̄f. 51. li. 6. n. 2
bellis p̄fsumitur, qui natus est ex progenie tali nota infama
a. p̄f. 58. lib. 6. nu. 7
ous in dotem datis estimatione facta non res, sed estimatio ve
ritatis in restitutione. p̄f. 74. lib. 3. nu. 4
ceptans scienter furem punitur pena furi. p̄f. 29. lib. 5. nu. 54
in dubio autem secus est. ibid.
cedendum non esse a receptione Doctorum opinione, tametsi con
tra eam iudicatum aliquando fuerit. q. 1. num. 23
cessisse non dicitur, qui breui est reuersus. p̄fsumpt. 50. lib. 1.
um. 67
cipiens scienter in domo delinqwentem, nulla inter ipsos affini
tate suadente, indicium torti p̄fget. q. 89. lib. 1. u. m. 108. lite
as in quibus continebatur eum esse scribens debitorem, &
con contradicens, p̄fsumitur fateri se esse debitorem. p̄f. 99.
.6. nu. 25
conductio cum eisdem qualitatibus, & conditionibus, quibus
prima conductio, facta p̄fsumitur. p̄f. 85. lib. 3. nu. 19. p̄fsum
nit facta, si disponete hoc statuto, conductor ultra tres men
ses in re conducta commoratus sit. ibid. nu. 23. Quid autem sit,
pacientes dixerint, ne censeatur repetita. num. 25. vbi solemn
is requiritur stipulatio, facta non p̄fsumitur, ibid. nu. 33. facta
non p̄fsumitur, quando coniecturis apparet, aliam fuisse lo
ratoris voluntatem. nume. 42. atque relocatio in rebus mobilibus,
facta non p̄fsumitur. numer. 48. Adhibita tamen distinctione.
um. 49
conductio non censetur repetita pena, primæ locationi ad
acta. p̄f. 85. lib. 3. nu. 21
conuentio c. ram alio iudice facta, aduersario non abnegante,
aliter. p̄f. 46. lib. 2. n. 23
ctori & vniuersitati scholarium si data est facultas eligendi bi
ellum, vocem vnam habebit Rector, alteram scholares. p̄f
sumpt. 15. libr. 4. numer. 13. Idei⁹ de p̄fato. & capitulo dicen
tium. ibid.
dictis & emolumenta rogationum, & prothocollorum notarij
continentur in legato vissimfructus omnium bonorum. p̄fsum.
42. lib. 4. num. 15. & pensiones quomodo diuidunt emptores, eo
en etiam diuidere p̄fsumuntur res pignori, vel hypothecæ
obligatas. p̄fsumpt. 120. lib. 3. numer. 1. Quid autem si tot non
officiant. num. 3. centum aureorum qui sint. p̄fsumpt. 122. lib.
num. 50. locorum S. Gregorij Genue qui sint. p̄fsumpt. 21.
4. num. 25. tot esse debent, vt 20. annis sortem equent. ibidem
im. 51
conductio ad viri boni arbitriū petens, probare debet lau
iniquitatem. p̄fsumpt. 76. lib. 2. num. 6. & nume. 23. ibid. laudi
tens, arguendo dolum arbitratoris, prius de dolo contra ip
m agere debet, tuncque ante rescissionem laudi probare. ibi.
m. 24
ductione ad arbitrium viri boni petita, pro laudo non p̄fsumi
tr. p̄f. 76. li. 2. n. 20. 21. & 22
renti nulla solet fides adhiberi, cum de relato non constat.
ef. 1. lib. 6. nu. 6
alia specialem requirunt concessionem. p̄f. 97. lib. 3. num. 28
iurisdictionis concessione contineri, casu quo aliqua reseruata
ut. ibid. nu. 37. non comprehenduntur castro cum iurisdictione
concessio. nu. 41. personæ principis adeo coherent, vt auelli vix
ea possunt. nu. 42
alium facta mentione in concessione aliqua, sermone etiam
generalis illa contineri. p̄f. 97. lib. 3. n. 29
ula. Quod auctore non probante, reus absoluatur, de qua pro
tectione accipiatur. q. 93. lib. 1. num. 3. iuris, dubi specialia concurre
re non posse, cur introducta. q. 47. lib. 1. nume. 8. quod vnius ins
ilio, sit exclusio alterius, quando non procedat. q. 53. lib. 1. n. 7
generi

Præsumpt. Jacobi Menochij

generi per speciem derogatur quando procedat. præf. 1. lib. 4. num. 36.

Regis cuiusdam filius regno se ob id abstinuit, quod eius mater sibi dixit, ipsum non fuisse procreatum ex Regis. præsumpt. 53. lib. 6. num. 9

Regula non ex actu uno singulari, sed ex multis, ut sit vniuersalis, confici debet. præsumpt. 49. lib. 6. num. 8. cancellariae de verisimili quare promulgata. præsumpt. 37. lib. 5. numer. 2. generaliter, seu distincte posita declaratur per exempla in ea relata. præsumpt. 89. lib. 4. numer. 5. 6. l. quoties. ff. de reb. dub. locum non habet, quando de notabili præjudicio alterius agitur. præsum. 50. lib. 2. num. 36. l. 1. §. qui in perpetuum. ff. si aget vectigal. vel emphate. pet. quomodo intelligenda præsumpt. 38. lib. 3. numer. 10

Regulam generi per speciem derogatur, locum habere in iurisdictionibus fauore publico. præsumpt. 18. lib. 2. num. 30. l. vendicantem. ff. de euictionibus. locum non habere duobus in casib. præsumpt. 115. lib. 2. num. 16. qui tacet. de regul. iur. in 6. locum habere solum ubi de tacentis commodo agitur. præsumpt. 42. lib. 3. num. 11

Reijcens aliquem tanquam pauperem probare debet illum esse. talem. præf. 25. li. 6. n. 16

Reipublicæ interest plures homines nasci, & ciuitatem hominum copia repletam magis quam diuinarum. præf. 12. lib. 5. num. 7. negotia si ab una ex duabus partibus ciuium, solent pertractari, si tamen ambe partes pertractarunt, negocia præsumuntur tantum ab illa parte tractata, ad quam pertractatio pertinebat. præsum. 4. lib. 6. nu. 16.

Relapsus in haeresim, ut quis dicatur, quid requiratur. q. 100. libr. 1. num. 12

Relatio nunquam fit ad illud, per quod dispositio fauorabilis restingeretur, quando sui natura est largè interpretanda. præsum. 47. lib. 4. num. 7. Et nunquid sit ad verba, quæ sunt demonstrativa, ibidem. num. 8. licet regulariter fieri debeat ad præcedentia, fallit tamen quando talis actus viuaretur. præsumpt. 4. lib. 6. num. 6

Relatiuum iunctum pronomini significat omne illud, quod antecedit. præsum. 173. lib. 4. num. 11. quam, vel, quod, si natura operatur, ut præcedentia censeantur relata cum omnibus suis qualitatibus præsumpt. 169. lib. 4. num. 22. quod, est repetitiuum conditionis, & qualitatis præcedentis in sequens. præsumpt. 180. lib. 4. numer. 54. quæ sui natura restrictiuum est, præsumpt. 101. lib. 3. num. 7

Relegati restitutio etiam sine causa fieri potest. præsumpt. 10. lib. 2. num. 12.

Relictum coniunctim fratri, & eius filiis, simul iij admittuntur. præsu. 201. lib. 4. nu. 7

Religiō est fauendum in dubio. præsum. 84. lib. 6. num. 11. & ibi. num. 18

Religionem quis non dicitur ingressus ante professionem, præsum. 83. lib. 4. num. 74. ingrediens debet renunciate mundo, & vanitatibus suis, & vouere paupertatem, & obedientiam. præf. 83. lib. 4. num. 18.

Religiō qui se obligare non potest, eius bona monasterio nō acquiruntur. præf. 84. lib. 6. num. 20

Religionis habitum suscipientis in articulo mortis non dicitur profiteri religionem, nec bona sua monasterio acquirere, secus si deinde incolmis effectus perseverauerit, & professionem emisit. præf. 83. lib. 4. num. 84.

Religionem ingressus, quando præsumuntur professionem emisisse ne possit ad Seculum redire. præf. 83. lib. 6. num. 1. & per tot. ingressus præsumuntur in eadem voluntate perseverare præsum. 84. lib. 6. num. 16. ingressus ante professionem saltem per annum debet esse nouitius ex Const. Sacri concilij Trident. præsum. 82. lib. 6. nu. 6. & præf. 84. nu. 6. ingressus, donec intra probationis annum existit, licet inter religiosos commemorari non possit, in multis tamen pro religioso habetur, & in quibus. præsumpt. 82. lib. 6. num. 1. & seq.

Religiones & nouas sectas qui inducunt, sunt suspecti de haeresi, cum sit valde periculose noua inducere. præsumpt. 34. libr. 5. num. 3.

Religious, quis propriè, & verè non dicitur ante professionem. præf. 84. lib. 6. nu. 10

Religiosi non possunt esse testamenti executores, nisi habita à suis prælatis licentia. præf. 34. lib. 6. nu. 10. & 21

Religious decedens intra annum probationis, an præsumatur voluntaria bona sua acquiri monasterio, vel potius venientibus ab in test. præf. 84. lib. 6. num. 1. & seq. existens intra annum probationis potest de bonis suis testari, & disponere ad libitum. præf. 84. libr. 4. num. 12

Religiosi mendicantes sunt incapaces bonorum immobilia, &

qua si ei legantur, estimatio debetur eis. præsumpt. 120. lib. 4. num. 5.

Religious qui relicta religione factus est apostata, & id sine iusta & probabili causa, suspectus est de haeresi. præf. 6. lib. 5. num. 34. Et id multo magis procedit, quando duxisset vxorem, quia non solum habetur ut suspectus, verum ut verè haeticus est puniendus. ibi. n. 35

Religious testamenti executor sine superioris autoritate etsi ne queat esse, valent tamen gesta ab eo, si nil fuerit oppositum. præf. 46. li. 2. n. 18

Relocatione facta non præsumitur, impedimento in locatore interueniente. præf. 85. li. 3. n. 44

Relocatione ex secunda tacite facta, non infertur ad aliam tacitam priorem. præf. 85. lib. 3. nu. 44

Reliquatus est debiti residuum. præf. 154. lib. 4. nu. 16

Remedia plura quando sunt vni à iure concessa, potest is vno remedio vti, & tamen ex eo alteri non prædicatur. præf. 190. lib. 4. num. 33

Remedium extraordinarium concurrens cum ordinario, an sit considerabile. præsum. 4. lib. 4. num. 18. ordinarium quando extat, debet cessare extraordinarium. præf. 190. lib. 4. num. 57. Et tunc facit cessare extraordinarium, quando extraordinarium est contra ius commune. ibi. n. 38. subsidiarium cessare dicitur, quando cessat causa, & ratio, qua ipsius remedium fuit introductum. præf. 190. li. 4. n. 35. contrarium vnum eligens, alteri dicitur renunciare. præf. 112. lib. 3. n. 3

Remedia contraria, auctor in libello proponens, fraudulenter age re præsumitur. præf. 41. lib. 2. n. 1

Remittens ius quod habet, aut habere sperat, intelligitur ex causa de presenti subsidente. præf. 115. li. 3. n. 38

Remotus præsumitur aliquando magis dilectus proximior. præf. 71. li. 4. n. 28

Remuneratio supponit obligationem quandam, non tamen compellit necessario. præf. 167. li. 4. n. 33

Renuncians clam alicui iuri sub fiducia, ne illud ius veniretin compromissum, non censemur id dolo egisse. præsumpt. 3. lib. 5. num. 38. priuilegio sui fori censemur etiam renuncias iuri communis, ut verba aliiquid operentur. præf. 6. li. 6. n. 7. Et si promisit solvere in certo loco, licet renunciatur priuilegio, fori conueniri tamen ibi potest, eti si non reperiatur. ibi. nu. 8

Renuncatio, & confessio facta à genero erga socerum pro solutione dotis, præsumitur facta respectu, & causa promissionis de ea dote numeranda. præf. 12. lib. 6. n. 11. beneficij inutilida nocet renuncianti, ne possit continuare possessionem, licet quo ad alios non noceat. præf. 101. li. 4. n. 33.

Renunciatione generali iuriū non censemur renunciatum lucro dotis ex præcedenti pacto, & conventione delato. præf. 37. lib. 6. num. 26

Renuncatio proprij iuriis est quedam donatio, quæ non præsumitur. præf. 41. lib. 6. nu. 2

Renunciate iuri suo, nemo sine iusta causa præsumitur, quest. 55. lib. 1. nu. 2

Renunciasse iuriū suis mulier minorque non præsumuntur, nisi de eis certiores factos esse appareat. præsumpt. 82. libr. 3. num. 7

Renuncatio semper legitimè facta præsumitur. q. 35. lib. 1. nu. 30. in contractu apposita, tacitam habet confessionis conditionem. præf. 12. lib. 3. nu. 30. cum donatio sit, nemo eam de iure suo facere præsumitur. præsum. 35. lib. 3. num. 11. iuri renuncianti solum non alijs nocet. præf. 13. lib. 3. num. 7. filii expressa non nocet patri, aliud in tacita proueniente ex legi dispositione. qu. 46. libr. 1. nu. 47

Representationem dari in fideicommisso, qui nam absolutè statuerint Doctores enumerantur. præf. 95. li. 4. nu. 14. Contrarium statuit allata ratione ibi. n. seq.

Repudians hereditatem alteri non obligatur. præf. 99. lib. 4. nu. 12. hereditatem, non solum hereditate priuari debet, verum etiam omnibus bonis per instituentem in eum quocunque titulo translati. præf. 101. lib. 4. nu. 52

Repudatio hereditatis quomodo factis arguatur. præsumpt. 10. lib. 4. numer. 13. & 14. & aditio in multis quoad indicendum eas à pari procedunt, & ideo solo animo inducitur repudatio. præsumpt. 102. libr. 4. numer. 2. Vide plura in verbo hereditas, expressa legati conditionalis quod non valeat. præsumpt. 117. libr. 3. numer. 14

Repudium vxori fraude is præsumitur misisse mortis tempore, qui viuens intente portuit. præf. 1. li. 6. nu. 2

Repulsus ab electione ob vitium, & crimen amplius non est admittendus, quia vitium adhuc præsumitur durare. præsum. 2. libr. 5. num. 16

Residere, verbum, est esse, & firmiter stare. præf. 9. li. 3. n. 13